

Idea a programová náplň **Folkových prázdnin** se každoročně odvíjí od pečlivě promyšleného tématu. K tématu **O krajině** uvádím: „*Nejedná se pouze o prvoplánový vztah muzikantů a písní k přírodě, i když to je ta největší markanta tématu. Myslíme na krajinu, o kterou pečujeme, kterou se snažíme neničit, která nás ovlivňuje, ukotvuje, ale současně volá k hledání a poznání. Rozhodně se tak v dramaturgii zaměříme na skotskou, irskou a skandinávskou hudbu, které mimo jiné charakterizuje silný vztah ke krajině, zemi, přírodě. Krajina znamená také pouto k domovině, k tradici, k životu. A krajina v podobě krajiny duše, krajiny srdce navazuje na předešlá témata festivalu.*“

Irští

[Lankum](#)

zahájí festival

Resumé znalců i mnoha anket zní jasně: skupina **Lankum** ční nadevše, co se dnes v irské tradiční hudbě odehrává. Akustické kvarteto z Dublinu podřídilo tradiční hudbu naléhavému požadavku doby: nebýt slepý k tomu, co kolem sebe vidíme. Depresi přitom kombinuje s nadějí, nicméně ne způsobem, jaký by se od folkových hudebníků předpokládal. Akordeonistka a zpěvačka Radie Peat, houslista Cormac MacDiarmada a bratři - kytarista Daragh Lynch a dudák Ian Lynch - do starobylé hudby odvážně vkládají nepravděpodobné prvky, které tam obvykle nenacházíme. Jejich hořkosladký manifest se tak blíží k nadčasovému transcendentnímu zážitku. Podtrženému sborovými vokálními harmoniemi, u kterých, klidně i o půlnoci, myslíte na legendární The Watsons.

K autorským a lidovým – irským, skotským anglickým, ale i americkým - písním Lankum přistupují s étosem punkových proletářů. Tradice pro ně nepředstavuje žánr, nýbrž neustálý proces odrážející současnost: staré písně předělávají po svém a nové skládají v přesvědčení, že dnešek je výsledkem včerejška. Lpět na starém, protože se to tak nosí, už Lankum odmítají vůbec. Za poznávací znamení jejich až omračujících alb -

Between the Earth and Sky

a

The Livelong Day

- berme důraz kladený na drone – úchvatně mrazivý, minimalistický a uvnitř hlavy rezonující souzvuk irských dud uilleann pipes, concertiny a houslí. Při té příležitosti se vrší odkazy k americkým minimalistům, ačkoliv drone je součástí irské nebo skotské tradiční hudby od chvíle, kdy v ní poprvé zazněly dudy. Lankum ovšem k drone přistupují z pozice těch, kdo nekonečný zvuk posunuli daleko dál, s odkazem na pravděpodobný odraz zájmu o ambient Briana Ena nebo krautrock.

[Sam Lee](#)

Do třetice budeme na Folkových prázdninách poslouchat anglického folkaře, ze kterého se mezitím stal umělec světového formátu. **Sam Lee** totiž není jen obyčejný anglický folkař, to snad už je každému jasné, a na novém, cenami ověřeném albu

Old Wow

, je proto dobré snad úplně všechno.

Sam Lee představuje ojedinělou osobnost, jejíž zjevení se obvykle nečeká, protože nikdo nepředpokládá, že by mohla existovat a ke všemu přišla s čímsi naprosto novým, pro co schází srovnání. Reakce nikoho nepřekvapila, natolik nevšedně na debutu

Ground of Its Own

převrátil v roce 2012 folkové priority: dočkal se nominace na Mercury Prize, zvítězil ve snad všech prestižních anketách a jeho jímavému barytonu, nezvyklé kombinaci nástrojů, zahrnující decentní elektroniku, a přesvědčivým zaujetím pro romskou komunitu (

Gypsies Traveller

) podlehl nejen folkaři.

Spjatosti s přírodou nepropadl Sam zčistajasna: už v mládí se účastnil kursů přežití v divočině. A když na Folkovkách kdysi vyvedl návštěvníky do zámecké obory, vědělo se o Samových koncertech Campfire Club, kdy uprostřed anglických lesů pořádá intimní setkání okolo ohně za účasti spřízněných hudebníků, na které navazuje další, smysly pohlcující projekt

Singing With Nightingale

s, u něhož „nevíte, jestli se dostaví spoluhráči“.

Grande dame amazonské hudby

[Dona Onete](#)

(pokud to podmínky v půli léta dovolí)

Osmdesátiletá brazilská zpěvačka **Dona Onete** by si už dávno měla jen užívat spokojeného důchodu, ale proč by to dělala, když toho má tolik na srdci a konečně se může věnovat tomu, po čem celý život toužila – hudbě. Na podium ji přivezou na vozíku, během koncertu sedí jako královna v křesle a prvotním dojmem je často soucitné ustrnutí: má tohle Grande dame amazonské hudby zapotřebí? Pochybnosti ale vzápětí vystřídá naprostý údiv. Za doprovodu mladé rockové kapely se totiž rozjede neuvěřitelně bujarý taneční amazonský mejdan končící

Téma festivalu Folkové prázdniny 2021: O krajině

Napsal uživatel Michal Schmidt
Pondělí, 12 Duben 2021 23:38

všude navlas stejně: uvědoměním si, jak je věk relativní veličina.

Pochází ze severobrazílského města Belém, centra Amazonie proslulého tanečním stylem carimbo zařazeným na seznam UNESCO, z jehož rytmů se odvíjí povaha střídavě divokých a romantických písní, k nimž Dona přidává bolero, bossa nova a něžné balady, v nichž se odrážejí africké, indiánské a evropské kořeny. Pro výraznější rozšíření o jamajské ska, blues, soul, rock a potřebu neomezovat se, své verzi Dona říká carimbó chamegado.

A o čem stará dáma třeba na svých vynikajících a cenami zahrnutých albech zpívá? No, divili byste se: o lásce, sexu a šťourá také do sociálních témat.

Folkové prázdniny Náměšť nad Oslavou

O krajině

24. července – 31. července 2021

www.folkoveprazdniny.cz